

Lovforslagets § 11 saalydende:

„I Finantsaaret fra den 1ste April 1876 til den 31te Marts 1877 bevilges til Udgift en Sum af 47,995,071 Kr. 1 Ore til de i §§ 12—27 nævnte Udgifter.“

vedtoges uden Forhandling enstemmig med 55 St.

Derpaa fattes § 2 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets § 2, saalydende:

„Overfludet af Domæneindtægterne beregnes til 1,734,321 Kr. 86 Ore.“

vedtoges enstemmig med 55 St.

Derpaa fattes § 3 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets § 3, saalydende:

„Renter af Statsaktiverne føres til Indtægt med 4,834,494 Kr. 36 Ore.“

vedtoges enstemmig med 50 St.

Derpaa fattes § 4 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets § 4, saalydende:

„De direkte Skatter føres til Indtægt med nedenstaaende 8,385,050 Kr.“

vedtoges enstemmig med 55 St.

Derpaa fattes § 5 under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets § 5, saalydende:

„De indirekte Afgifter føres til Indtægt med nedenstaaende 29,297,000 Kr.“

vedtoges enstemmig med 55 St.

Derpaa fattes § 6 under Forhandling.

S. Wedersen: Jeg anerkjender, at vort Landpostvæsen i den senere Tidsperiode har udviklet sig paa en meget glædelig Maade, og man ser jo ogsaa, at det er Administrationens Hensigt at fremme det yderligere i det kommende Finantsaar. Jeg beklager forøvrigt, at den høitærede Indenrigsminister ikke er til Stede. Jeg havde ønsket at rette nogle Henvendelser til ham, men jeg haaber,

at hans høitærede Kolleger ville referere mine Udtalelser.

Formanden: Det ærede Medlem seiler ikke i denne Forudsætning. Indenrigsministeren, som er forhindret fra at være her til Stede, har netop sagt mig, at den ærede Conseilspræsident vil tage Ordet paa hans Vegne.

S. Wedersen: Idet jeg anerkjender den Bestræbelse, der er for, at ikke alene enhver By faar Post 6 Gange om Ugen, men at endog saa, saaledes som det er tænkt forsøgt paa flere Steder, Adressaten faar sine Breve og Pakker bragte ind i Huset, saa kan jeg dog ikke negte, at det, naar man ser hen til, hvorledes adskillige Egne ere stillede i Henseende til deres Postvæsen, forekommer mig, at Sol og Wind ikke ere delte ganske lige. Det staar for mig, som om man vel meget stiller sig paa det Standpunkt, at Postvæsenet er en Forretning, hvorved man fortrinsvis skal se paa Rentabiliteten, og med den Betragtning for Die er det jo naturligt, at de affidesliggende og tyndt befolkede Egne altid maa blive stedmoderligt behandlede; det ligger i Forholdets Natur, at de maa staa tilbage for andre Egne, og de maa derfor lære at resignere. Men det forekommer mig dog, at der er visse Hensyn, som man med Vilighed kunde vente tagne, og at disse Hensyn ikke overalt ere stete Fyldest. Naar man ser hen til de Egne, hvor man har, om ikke Jernbanebefordring saa dog kjørende Post, saa har man der en Befømmelighed, som er af ganske væsentlig Betydning, baade direkte og indirekte; men endnu have vi enkelte Strøg her i Landet, hvor man kun har kjørende Post en Gang om Ugen, og det er endda et Spørgsmaal, om man kan kalde det kjørende Post, da det er en privat Entreprise, og det er høist usikkert, om Personer kunne komme med. Det er i alt Fald kun sikkert, at Pakker kunne komme med. Jeg tror nu, man maa indrømme, at dette er en temmelig usyldestgjørende Maade at tilfredsstille Tidens Krav paa, samtidig med, at man paa visse Steder bringer baade Breve og Pakker umiddelbart til Adressatens Hjem. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, om der ikke i det følgende Finantsaar maatte kunne træffes Foranstaltninger til, at den Jodpost, der nu gaar fra Aaby over Tetsmark og Saltum til Løffen, blev forandret til en kjørende Post, saaledes at den kom til at følge den nye og kortere Route, som er kommen tilfælde ved Anlægget af en ny større Kommunevei, og at samtidig gaaende Post kommer til at udgaa derfra til Siden. Det vilde rimeligvis medføre, at der maatte etableres en Postexpedition i Aaby, hvor der nu kun er et Brevsamlingssted, og hvor man paa Grund af særlige personlige Forhold er kommen til en Ordning, som i høi Grad er utilfredsstill-